

Motion till riksdagen

1988/89: Sf334

av Sigge Godin m. fl. (fp)

Sjukförsäkringen

Sjukförsäkringen är en av de stora delarna av socialförsäkringssystemet. Det skall ge ekonomisk trygghet vid sjukdom. För närvarande ersätts en person som är borta från sitt arbete p.g.a. sjukdom med 90 procent av inkomstbortfallet.

Korttidsfrånvaron har ökat kraftigt under senare år, liksom det s.k. sjukalet, dvs. antalet sjukfrånvarodagar per person och år. Den statistiska förklaringen till den ökningen av sjukalet är framförallt att andelen personer som är sjuka och uppbär sjukersättning under riktigt lång tid ökat kraftigt. Orsakerna till att korttidsfrånvaron har ökat är mindre entydiga.

I Folkpartiets motion om den ekonomiska politiken utvecklar vi vår syn på hur socialförsäkringssystemets delar behöver reformeras under de kommande åren. Problemen med starkt stigande kostnader, växande ärendebalanser osv. behöver en noggrann genomlysning. En översyn av sjukpenningförsäkringen och arbetsskadeförsäkringen är nödvändig för trygghetssystemets fortlevnad.

I avvaktan på en sådan genomgång som där föreslås vill vi emellertid nu föreslå vissa besparingar inom sjukförsäkringen. Tidigare fanns en s.k. effektiv insjuknandedag inbyggd i sjukförsäkringen. Folkpartiet motionerade i samband med att denna dag togs bort om att insjuknandedagen skulle effektiviseras genom att ersättning inte borde utgå första sjukdagen även om man hade sjukanmält sig föregående kväll, vilket var fallet tidigare.

Vi anser fortfarande att det inte bör utgå någon ersättning första sjukdagen. En sådan åtgärd är långt ifrån tillräcklig för att få bukt med de stora kostnadsökningarna i sjukförsäkringen, men den är ett litet bidrag till att dämpa kostnadsutvecklingen.

Från privatekonomisk synpunkt har införandet av en effektiv insjuknandedag inga avgörande nackdelar, förutsatt att en sådan regel kombineras med vissa spärrar som gör att människor med vissa handikapp, t.ex. allergiker, inte drabbas hårdare än andra. Tidigare fanns en regel om att man insjuknade på nytt inom 20 dagar från det förra sjuktillfället, räknades ingen ny insjuknandedag. Den spärrregeln har visat sig otillräcklig, bl.a. för de kvinnor som har så svåra problem i samband med menstruation att de då måste vara hemma från arbetet. Av den anledningen vill vi nu höja spärrregeln från 20 till 30 dagar. En sådan höjning innebär naturligtvis att alla andra grupper som ofta är sjuka en kort tid också får färre tillfällen till karensdag. Det teoretiska maximum som någon överhu-

vuđtaget kan komma upp i på ett år blir 12. Men detta teoretiska maximum kan bara uppnås av någon som är sjuk exakt var 31:a dag och aldrig dessemellan. För de allra flesta blir antalet karensdagar således mindre än 12.

Mot. 1988/89
Sf334

Många människor på arbetsmarknaden har avtal som skyddar dem från inkomstbortfallet under den första veckan eller ännu längre period. För dem innebär vårt förslag att kostnaden i stället övervältras på arbetsgivaren. När arbetsmarknadens parter vill träffa överenskommelser om sådan sjukkompensation sker detta naturligtvis inom ramen för en helhetsavvägning där visst löneutrymme avsätts för detta ändamål.

Hemställan

Med anledning av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om återinförande av en effektiv insjuknandedag från 1 juli 1989 enligt vad som anføres i motionen.

Stockholm den 24 januari 1989

Sigge Godin (fp)

Barbro Sandberg (fp)

Maria Leissner (fp)

Ingrid Ronne-Björkqvist (fp)